

Το διαδίκτυο ως μέσο υποστήριξης της διδασκτικής πράξης στο σύγχρονο σχολείο (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2alqLOO>]

Στον 21^ο αιώνα, που όπως όλα δείχνουν θα είναι μεταξύ άλλων και ο αιώνας των θεαματικών εξελίξεων στις εφαρμογές της πληροφορικής, ο ρόλος της ανθρωπιστικής παιδείας είναι όσο ποτέ άλλοτε επιτακτικός καθώς συνδέει οργανικά την εκπαίδευση με τις πανανθρώπινες και οικουμενικές αξίες του πολιτισμού. Συνεπώς η ανθρωπιστική παιδεία που προσφέρεται στα πλαίσια ενός σύγχρονου σχολείου δεν θέλει τους μαθητές παθητικούς θεατές, αλλά ερευνητές που προσεγγίζουν την πολιτισμική τους κληρονομιά με συνοδοιπόρους στην έρευνα αυτή του δασκάλους τους. Καθώς η ανθρωπιστική παιδεία ενισχύει την ικανότητα ευέλικτης προσαρμογής στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, δεν θα μπορούσε παρά να ενισχύσει και όχι να περιορίσει τις δυνατότητες που δίνει στη διδακτική προσέγγιση του θρησκευτικού μαθήματος η χρήση - πρόκληση των νέων τεχνολογιών[124].

Άλλωστε μια σωστή ηθική και θρησκευτική αγωγή συμφωνεί με την ανάγκη ενημέρωσης των παιδιών, ανάλογα με την ηλικία τους, σχετικά ακόμη και με το θέμα της σεξουαλικότητας ώστε, σταδιακά, να είναι σε θέση να σέβονται τόσο τον εαυτό τους όσο και τον άλλο ως πρόσωπο. Αξίζει να γίνει αναφορά και στα λογισμικά προγράμματα ελέγχου των διευθύνσεων που έχουν παραχθεί από εταιρείες λογισμικού και στοχεύουν στο να συνδράμουν τους γονείς στην προσπάθειά τους να επιβλέπουν την επικοινωνία των παιδιών τους στο διαδίκτυο. Όλες αυτές οι ενέργειες υποβοηθούν καθοριστικά τους μαθητές του Δημοτικού σχολείου, που είναι ηλικίας από επτά έως δώδεκα ετών, στην καλλιέργεια συναισθήματος σεβασμού προς το Θεό και προς τις ηθικές αξίες. Έτσι αποφεύγεται ο κίνδυνος ηθικών συγκρούσεων στο παιδί, ο οποίος δημιουργείται είτε γιατί οι γονείς του είπαν ψέματα, είτε γιατί το παιδί έπεσε θύμα παραπληροφόρησης πριν μιλήσει σχετικά με τους γονείς του[125].

Όσον αφορά στο μάθημα των Θρησκευτικών, πριν ξεκινήσει ο δάσκαλος την ενασχόληση με το διαδίκτυο θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι οφείλει να το αντιμετωπίσει ως βοηθητικό μέσο εκμάθησης και ως μια νέα πρόκληση - πρόταση που είναι δυνατό να συμβάλει στην ενίσχυση της ποιότητας της διδασκαλίας και στην ανανέωση των μεθόδων της. Θα πρέπει να διερευνήσει αν υπάρχουν στο διαδίκτυο περιεχόμενα που να αφορούν την ορθόδοξη πίστη και ζωή, αλλά και πληροφορίες σχετικά με τα άλλα θρησκευόμενα και στη συνέχεια συντονίζοντας και καθοδηγώντας τους μαθητές του, να τους βοηθήσει να καταλάβουν ότι η μάθηση δεν είναι μια ατομική υπόθεση, αλλά κυρίως αλληλεπίδραση με άλλα άτομα[126].

Η αποτελεσματική χρήση των νέων τεχνολογιών και των προηγμένων συνεργατικών εργαλείων του διαδικτύου στο πλαίσιο του μαθήματος των Θρησκευτικών, αφενός, μπορεί να υποστηρίξει σημαντικά την έρευνα, τη μελέτη, την κατανόηση της τοπικής θρησκευτικής ιστορίας και παράδοσης και, αφετέρου, να προσεγγίσει και να αναλύσει ζητήματα που αφορούν στο θρησκευτικό φαινόμενο, τα οποία κομίζουν πανανθρώπινα μηνύματα.

Οι εφαρμογές του διαδικτύου ασφαλώς και υποστηρίζουν με πολλαπλούς τρόπους τη διδακτική πράξη, καθώς οι άμεσες πληροφορίες και η δυνατότητα επικοινωνίας που παρέχει, φαίνεται ότι βοηθάει τους μαθητές να αφομοιώσουν καλύτερα τα διδακτικά αγαθά, έτσι ώστε να κατανοήσουν την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζουν. Απαραίτητη προϋπόθεση για την χρήση του διαδικτύου ως εργαλείου και μέρους της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι η γνώση του τρόπου χρήσης του από τα μέλη της σχολικής κοινότητας. Στο πλαίσιο αυτό είναι απαραίτητη η αναζήτηση μεθόδων που θα αξιοποιήσουν το διαδίκτυο, μία από τις οποίες είναι και οι δικτυακές αποστολές (WebQuests), που στηρίζονται στη σχεδόν αποκλειστική χρήση του διαδικτύου και παράλληλα προωθούν τη συνεργατική μάθηση. Η μέθοδος αυτή αποτελεί μία δραστηριότητα κατευθυνόμενης διερεύνησης, είναι απολύτως ευθυγραμμισμένη με μια μαθητοκεντρική φιλοσοφία του σχολείου και απόλυτα συνδεδεμένη με τη φιλοσοφία του σύγχρονου αναλυτικού προγράμματος[127].

[Συνεχίζεται]

[124] Στ. Γιαγκάζογλου, «Ανθρωπιστική Παιδεία και Εκπαίδευση» στο διαδικτυακό τόπο www.pi-schools.gr/lessons/religious/analekta/10.pdf , (ημερομηνία ανάκτησης 28/3/2013).

[125] Β. Μητροπούλου, *Νέες Τεχνολογίες και Θρησκευτική Αγωγή* (Θεσσαλονίκη:

Εκδόσεις Βάνιας, 2007) σσ. 32-39.

[126] Ι. Κογκούλη, όπ.π., σσ. 192-197.

[127] Ν. Παύλου & Ν. Τεγούση, «Οι δυνατότητες χρήσης των WebQuests από τα «παραδοσιακά» μαθήματα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Η περίπτωση των Θρησκευτικών», στο διαδικτυακό τόπο www.pri-schools.gr/lessons/religious/.../Pavlou_WebQuests.doc, (ημερομηνία ανάκτησης 10/11/2012).